

Δημόσια(;;), Δωρεάν(;;), Παιδεία(;;)
Το Βήμα

Ένα από τα τελευταία εγκλήματα της κυρίας Διαμαντοπούλου πριν τα παρατήσει και φύγει από το υπουργείο Παιδείας, ήταν να καταργήσει τον Ο.Ε.Δ.Β... Όλοι μας σαν μαθητές είχαμε σκαρφιστεί διάφορες παραλλαγές με τα αρχικά του οργανισμού εκδόσεως διδακτικών βιβλίων (βλ. ο δάσκαλος είναι βλάκας ή όταν έχω διάβασμα βαριέμαι και πολλά ακόμα).

Η «υπουργός της φωτοτυπίας», η οποία «άφησε» τους μαθητές φέτος χωρίς βιβλία, αποφάσισε να διακόψει οριστικά και επίσημα πλέον την δωρεάν παροχή των σχολικών βιβλίων στους μαθητές. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι είτε οι μαθητές θα εξυπηρετούνται με φωτοτυπίες ή θα πρέπει σε αυτές τις δύσκολες οικονομικά εποχές ο γονέας να αγοράσει τα βιβλία του παιδιού του για το σχολείο. Αποτέλεσμα αυτού είναι η Παιδεία να παύει να είναι ένα αγαθό προς όλους και να μετατρέπεται σε προνόμιο των πολύ λίγων.

Φυσικά δεν μπορώ να δεχτώ σε καμία περίπτωση και δεδομένου του ότι η ιδέα του ηλεκτρονικού βιβλίου δεν προχώρησε, ότι η κίνηση αυτή έγινε για τον εκσυγχρονισμό και το ένα βήμα προς τα εμπρός της δημόσιας Παιδείας. Επίσης δεν μπορώ να δεχτώ σε καμία περίπτωση ότι τα δωρεάν βιβλία στους μαθητές ήταν κάτι περιττό ίσως και δευτερεύον από το οποίο μπορούσαμε να απαλλαγούμε και να εξασφαλίσουμε κάποια χρήματα.

Η ελεύθερη πρόσβαση στη μόρφωση δείχνει το επίπεδο ενός λαού. Καταργώντας την, μία κυβέρνηση ή ένα καθεστώς, δημιουργεί νέες γενιές δίχως γνώση, μόρφωση, άποψη, προσωπικότητα και κυρίως δίχως την ικανότητα να κρίνουν αυτά που τους επιβάλλουν. Ίσως εδώ που φτάσαμε και με όλα αυτά που έχουμε δει, αυτό να μην είναι και τόσο φανταστικό.

Θα μπορούσε κάποιος να πει ότι όντως για τα βιβλία σπαταλώνται πάρα πολλά χρήματα και στο τέλος της σχολικής χρονιάς πολλοί μαθητές τα καταστρέφουν. Πόσες φορές όμως οι εκπαιδευτικοί έχουν προτείνει σαν μια λύση τα βιβλία να επιστρέφονται τον Ιούνιο και την νέα χρονιά να δίνονται σε άλλο παιδί για όσο αυτά αντέξουν; Σίγουρα ούτε αυτό είναι το καλύτερο, αλλά τουλάχιστον είναι μία λύση ώστε να συνεχίσουν οι μαθητές να έχουν βιβλία δωρεάν. Αυτό που ακούγονταν σαν ανέκδοτο όλο το χειμώνα (Μητέρα μαθητή σε υποανάπτυκτη χώρα: Διάβασε παιδί μου, γιατί τα παιδάκια στην Ελλάδα δεν έχουν ούτε καν βιβλία.), όσο αστείο και να ακούγεται αρχικά, άμα το σκεφτούμε καλά θα δούμε ότι λέει αλήθεια.

Λέει αλήθεια όσον αφορά το πόσο πίσω έχει γυρίσει η κοινωνία μας. Πράγματα που θεωρούνται βασικά σε μια σύγχρονη κοινωνία, πλέον στην Ελλάδα μοιάζουν πολυτέλειες. Κάποιοι αυτό θέλανε και αυτό επιδίωξαν. Και σχεδόν το κατάφεραν. Δεν θα πρέπει όμως να ολοκληρώσουν το έργο τους. Δεν θα πρέπει η Παιδεία να γίνει προνόμιο των λίγων, δεν θα πρέπει η κοινωνία μας σε επίπεδο μόρφωσης να γυρίσει εκατό χρόνια πίσω, γιατί τότε οι συνέπειες θα είναι καταστροφικές. Η ιστορία είναι αυτή που μας διδάσκει για το τι γίνεται σε ανάλογες περιπτώσεις. Τώρα είναι που οι άνθρωποι των γραμμάτων ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ και ΠΡΕΠΕΙ να βγούνε μπροστά. Και πρέπει να το κάνουν άμεσα.

Δημήτρης Γάτσιος